

Alkotmánybíróság

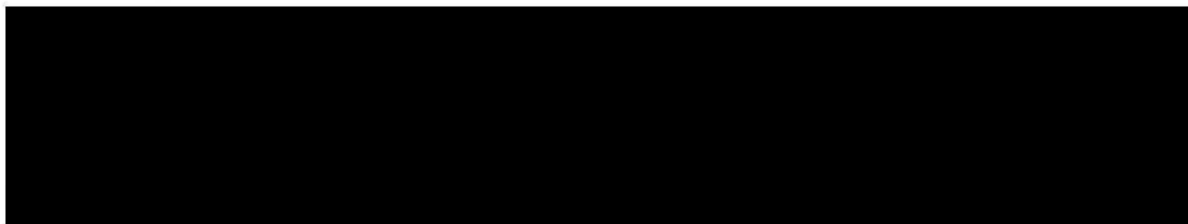
1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1358-O/2013.
Érkezett:	2013. Szept. 10.
Példány:	2
Melléklet:	6 db
Kezelőiroda:	P-1

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

szám alatti lakos **kérelmezők**

– a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm **[redacted]** **[redacted]** **[redacted]** **[redacted]** **[redacted]**, **[redacted]** **[redacted]** **[redacted]** **[redacted]** **[redacted]** képviseletében **[redacted]** **[redacted]** ügyvéd útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú** - 2013. június 7-én meghozott és **június 18-án kézbesített**-, bírói döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti a jelen alkotmányjogi panasz 2. pontjában meghatározott alapjogainkat.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú - 2013. június 7-én meghozott és **június 18-án kézbesített**- végzése.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

3. Az Alkotmányjogi panasz befogadhatóságnak Abtv.-ben foglalt kritériumainak való megfeleltetés

3.1. Formai kritériumok:

3.1.1. Abtv. 51. § (2) szerint [REDACTED] Budapesti Ügyvédi Kamara tagja [REDACTED], ügyvédi meghatalmazás eredetbe csatolva;

3.1.2. Abtv. 30. § (1) bekezdés szerint csatolva a bírósági boríték, amely szerint a végzést 2013.06.13-án adták fel, amelyet a kérelmezők jogi képviselője 2013.08.09-én adott fel az I. fokú bíróság részére tértivevényes levélként.

- 3.1.3. Az Ab panasz megfelel az Abtv. 52. §(1) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott formai követelményeknek, mivel
- 3.1.3.1. a támadott bírói döntés az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozók részére rendes jogorvoslati lehetőség nincs számukra biztosítva;
- 3.1.3.2. Indítványozók megjelölték az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit (Panasz 1. pont I. rész 1. pont, illetve a 2. pont);
- 3.1.3.3. Indítványozók megjelölték a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú végzését;
- 3.1.3.4. Az Alaptörvény ellenességre vonatkozó okfejtést az 5. pontban foglaltak tartalmazzák;
- 3.1.3.5. Indítványozók kifejezett kérelme a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú végzés alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére lett előterjesztve;
- 3.1.3.6. Az Abtv. 27. § szerinti érintettségét az indítványozóknak a támadott végzésben megjelölt személyekkel azonos volta igazolja;
- 3.1.3.7. Az Abtv. 27. § -a szerinti bírósági támadott döntés a bírósági eljárást befejező egyéb döntés.
- 3.1.3.8. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Bár e két követelmény vagylagos, jelen ügy befogadását mindkét szempont alátámasztja. Az alkotmányjogi panasz ugyanis annak vizsgálatára irányul, hogy az eljáró bíróság a támadott döntésével olyan jogértelmezést követtek-e, amellyel az indítványozók a B cikk szerinti jogállamiságot, az R cikk szerinti törvényességet, a I. cikk szerinti integritást, XIII. cikkben előírt tulajdonhoz, XV. cikk (1) bekezdés szerinti törvény előtti egyenlőséget és jogképességet, a XXIV. cikk tisztességes eljáráshoz, és a döntések valós indokolásához való jogot, a XXVIII. cikk szerinti jogorvoslati joghoz, való alapjogát korlátozták. Az indítvány ezáltal alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, s nyilvánvaló egyúttal, hogy az indítványozó által állított alaptörvény-ellenesség, amennyiben megalapozott, a bírói döntést érdemben befolyásolta.

4. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Az Abtv. 27. § szerinti érintettségét az indítványozóknak a támadott végzésben megjelölt személyekkel azonos volta igazolja. Az eljárás megindítását az indokolta, hogy az indítványozók ingatlanai a kisajátítási hatóság jogerősen kisajátította, de 1969. évi tulajdonelvonás óta nem döntött érdemben a kisajátított ingatlanok ellenértékéről és járulékairól. Az eljárás során többszörös jogutódlások történtek mind az ügyféli pozícióban, mind az eljáró hatóságok részéről, amelyeknek bekövetkezésekor a törvény szerinti eljárás félbeszakadását és a jogutódlás, a felek képviseleti jogosultságának vizsgálatát, megállapítását a hatóságok nem végezték el, nem hoztak döntéseket, s ezáltal elvonás az indítványozók Alaptörvényben és a Ket.-ben biztosított jogorvoslati jogát. A bíróság előtt támadott közigazgatási döntés semmis, jogilag nem is létezik, mivel a hatóság még azt sem tudta, hogy mely felek vannak jogutódlások következtében az eljárásban, így nemhogy elkészett volna az indítványozók bírósági jogorvoslati kérelme, hanem olyan döntés ellen irányult, amely jogilag nem is létezhet.

A bíróság sem vizsgálta érdembe a jogorvoslati kérelmet, illetve a közigazgatási előzményi döntést és azt megalapozó dokumentumokat, így olyan közigazgatási döntést erősített meg, amely közigazgatási döntés többszörös okból Alaptörvény ellenes.

5. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

A Veszprém Megyei Kormányhivatal (8200 Veszprém, Megyeház tér 1. képviseletében: [REDAKTOR] [REDAKTOR] kormány megbízott), mint a Közép-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal, a Közép-dunántúli Államigazgatás Hivatal, a Veszprém Megyei Közigazgatási Hivatal a Pp. 328. § (1) szerinti jogutód alperes/kérelmezett (a továbbiakban: **kérelmezett**) ellen - a Veszprém Megyei Kormányhivatal megelőző harmadik jogelődje -

a **Közép-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal** által 2008. december 30-án kelt és 2013. április 2-án kézbesített [REDAKTOR] **ügyszám alatt meghozott,**

de kérelmezettnek a sokadik jogelődje által meghozott, majd a [REDAKTOR] számú határozattal felfüggesztett, a kisajátítási eljárás folytatását ismételten elrendelt a **Veszprémi Járási Tanács VB. Igazgatási Osztályánál** [REDAKTOR] szám alatti, jelenleg is folyamatban lévő **kisajátítási eljárást megszüntető 23/3392-4/2008. ügyszámú végzése ellen** a törvényes határidőn belül, a kérelmezetthez eredetben becsatolt felperesi meghatalmazásokkal igazolt jogi képviselőnk útján a bírósági jogorvoslati kérelmet terjesztettek elő indítványozók.

Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú, 2013. június 7-én meghozott és június 18-án kézbesített kérelmezői felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélküli elutasító döntése súlyosan törvényt sértő és egyben sérti a kérelmezők hivatkozott Alaptörvényben foglalt alapjogait is az alábbi indokok miatt:

Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú - 2013. június 7-én meghozott és június 18-án kézbesített- végzése az alábbi okok miatt sérti az Alaptörvény 2. pontban hivatkozott rendelkezéseit:

A kérelmezők a Pp. 121. § (1) bekezdés e./ pontja szerint a bíróság döntésére irányuló kereseti/felülvizsgálat kérelmükben kérték, hogy a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a **Veszprém Megyei Kormányhivatal** jogelődje, a Közép-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal által [REDAKTOR] **ügyszám alatt meghozott,** a Veszprémi Járási Tanács VB. Igazgatási Osztályának [REDAKTOR] számú határozatában megjelölt balatonkenesei ingatlanok kártalanítási ügyében a közigazgatási eljárást megszüntető határozatát a Pp. 339. § (1) bekezdésében foglaltak szerint helyezze hatályon kívül, s alperest új eljárás lefolytatására kötelezze.

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a jogorvoslati kérelmet 3.Kpk.50.038/2013/2. számú végzésével érdemi vizsgálat nélküli elutasította azzal, hogy a Közép-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal, mint a kérelmezett jogelődje előtti kisajátítási kártalanítási eljárásban a kérelmezőket [REDACTED] [REDACTED] ügyvéd képviselte, a Közigazgatási Hivatal a kisajátítási kártalanítási eljárást a 2363392-4/2008. számú határozatával megszüntette, és az **eljárást megszüntető végzést a kérelmezők képviselője 2009.01.15-én átvette**, s mivel ettől a naptól számított 30 napon belül a kérelmezők részéről bírósági felülvizsgálati kérelem nem lett benyújtva, **a felülvizsgálati kérelem elkésett**, figyelemmel a Ket. 109. § (1) és a Pp. 330. § (2), továbbá a Kpktv. 3. § (1) bekezdésében foglaltakra. Kérelmezők a határidőt mintegy négy évvel túllépték, és megállapította, hogy a Kpktv. 3. § (4) bekezdésének utolsó mondata szerint a támadott végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú végzése súlyosan törvénysértő a Pp. 270 § (2) bekezdésében megkövetelt a fent megnevezett törvényekkel ütköző rendelkezése miatt, tovább a jelen alkotmányjogi panasz 2. pontjában megjelölt Alaptörvényi alapjogok megsértése okán:

I. Vonatkozó törvényi rendelkezések megsértése

- 1. Magyarország Alaptörvénye** a jelen alkotmányjogi panasz 2. pontjában megjelölt Alaptörvényi alapjogok megsértése
- 2. 1993. évi XXXI. törvény a Római Egyezményről**

13. Cikk – Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

Első számú kiegészítő jegyzőkönyv

1. Cikk

Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik. Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.

1. A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény

9. § (1) A kisajátított ingatlan tulajdonosát a tulajdonjoga elvonásáért, az ingatlanon fennálló jog jogosultját pedig a joga megszűnéséért – a zálogjog és a végrehajtási jog jogosultja kivételével – teljes, azonnali és feltétlen kártalanítás illeti meg.

13. § (4) Ha a csereingatlan értéke kisebb a kisajátított ingatlanért járó kártalanításnál, a tulajdonos részére a különbözetnek megfelelő pénzbeli kártalanítás jár.

23. § (1) A kisajátítási eljárásban ügyfél:*a)* a kisajátítást kérő,

b) az állam, illetve az önkormányzat tulajdonszerzésével járó, harmadik személy által indított eljárásban az állami tulajdonosi jogokat gyakorló szervezet, illetve a kisajátítással tulajdont szerző önkormányzat,

c) a kártalanításra jogosult tulajdonos,

d) mindaz az ingatlan-nyilvántartásból kitűnő egyéb jogosult,

24. § (1) A kisajátítási eljárás kérelemre indul.

(2) A kérelmet a kisajátítást kérő nyújtja be.

29. § (3) Ha a kisajátítást kérő és a többi ügyfél a kártalanítás tárgyában egyezséget kötött, és az a szakértői véleménnyel is összhangban van, a kisajátítási hatóság az általa is jóváhagyott egyezséget határozatába foglalja.

(4) A kártalanítás tárgyában kötött, a kisajátítási hatóság által jóváhagyott egyezséget a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvénynek a szerződési nyilatkozatok megtámadására vonatkozó szabályai szerint (234–238. §) lehet megtámadni.

(5) Ha a kisajátított ingatlanért járó kártalanítás és a csereingatlan értéke különböző, a tulajdonost a határozatban kötelezni kell a különbözet megtérítésére, illetőleg rendelkezni kell arról, hogy a kisajátítást kérő különbözetképpen milyen összegű pénzbeli kártalanítást köteles fizetni.

32. § (1) A kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata során a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetének rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

c) a bíróságnak a keresetlevél beérkezését követő 45 napon belül tárgyalást kell tartania;

f) a bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztathatja,

2. 2005. évi XVII. tv. (Kpktv.)

3. § (1) bekezdése szerint a hatóság közigazgatási hatósági ügyben hozott végzése ellen az ügyfél, továbbá a kifejezetten rá vonatkozó végzés esetében az eljárás egyéb résztvevője a végzés bírósági felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással, a végzés közlésétől számított harminc napon belül kezdeményezheti.

(4) A bíróság lényeges eljárási szabálysértés megállapítása esetén a közigazgatási végzést hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a hatóságot új eljárásra vagy az eljárás folytatására kötelezi. Törvény rendelkezhet úgy is, hogy meghatározott közigazgatási hatósági ügyben a bíróság a közigazgatási döntést megváltoztathatja. A bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

3. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.)

3. § (2) A közigazgatási hatóság:*b)* hivatalból állapítja meg a tényállást, a tényállás tisztázása során minden, az ügy szempontjából fontos körülményt figyelembe kell vennie.

5. § (1) A közigazgatási hatóság az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője számára biztosítja, hogy jogaikról és kötelezettségeikről tudomást szerezzenek, és előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását.

(2) A közigazgatási hatóság a jogi képviselő nélkül eljáró ügyfelet tájékoztatja az ügyre irányadó jogszabály rendelkezéseiről, az őt megillető jogokról és az őt terhelő kötelezettségekről, illetve a kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményeiről, továbbá a természetes személy ügyfél részére a jogi segítségnyújtás igénybevételének feltételeiről.

15. § (1) Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz

16. § (1) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, vagy ha a hatósági ügy személyes jellege vagy a kötelezettség tartalma nem zárja ki, a polgári jog szerinti **jogutódja lép**

b) kérelemre indult eljárásban – az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfelet kivéve – a kieső ügyfél helyébe.

(6) A jogutódlás, valamint az új teljesítési határidő megállapítása kérdésében hozott végzést az ügyféllel közölni kell. A jogutódlás tárgyában hozott és az új teljesítési határidő megállapítását megtagadó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye.

31. § (1) A hatóság az eljárást megszünteti,

c) az eljárás kérelemre indult és az ügyfél kérelmét visszavonta, kivéve ha az eljárás hivatalból is megindítható, és a hatóság az eljárást hivatalból folytatja, vagy ha az eljárásban több kérelmező vesz részt, és nem mindegyikük vonta vissza kérelmét,

72. § (1) A határozatnak – ha jogszabály további követelményt nem állapít meg – tartalmaznia kell

b) a jogosult vagy kötelezett ügyfél nevét és lakcímét vagy székhelyét, továbbá az ügyfél által a kérelemben megadott, személyazonosítására szolgáló adatot,

73/A. § (1) A hatóság első fokú döntése jogerőssé válik, ha

c) a fellebbezésnek – ideértve a végzések elleni önálló fellebbezést – nincs helye, vagy

(3) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben az első fokú döntés, valamint a másodfokú döntés a közléssel válik jogerőssé.

75. § (1) Ha a hatósági eljárás során lefolytatott egyezségi kísérlet eredményre vezet, a hatóság határozatba foglalja és jóváhagyja az egyezséget, feltéve, hogy az

a) megfelel a jogszabályokban foglalt feltételeknek,

b) nem sérti a közérdeket, mások jogát vagy jogos érdekét, valamint

c) kiterjed a teljesítési határidőre és az eljárási költség viselésére.

78. § (1) A határozatot közölni kell az ügyféllel és azzal, akire nézve az jogot vagy kötelezettséget állapít meg

(2) A végzést azzal kell közölni, akire nézve az rendelkezést tartalmaz, valamint azzal, akinek az jogát vagy jogos érdekét érinti,

A hatóság az ügyfél kérelmére egy alkalommal külön illeték vagy díj felszámítása nélkül ad ki másolatot a vele nem közölt végzésről.

- (4) A hatóság a döntését a 28/A. § (1) bekezdésében meghatározott módon közölheti.
- (5) A hatóság a döntést hivatalos iratként kézbesíti.
- (10) A döntés közlésének napja az a nap, amelyen azt írásban vagy szóban közölték, vagy a (8) bekezdésben meghatározott módon átadták

4. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.)

114. § A fél az eljárás szabálytalanságát a per folyamán bármikor kifogásolhatja.

130. § (1) A bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül [125. § (1) bek.] **elutasítja, ha megállapítható, hogy h) külön jogszabály a keresetindításra határidőt állapít meg, ezt a felperes elmulasztja,** és igazolási kérelmet sem terjeszt elő, vagy azt a bíróság elutasítja;

270. § (1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a felülvizsgálati eljárás során a Kúria az általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

(2) A jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától – jogszabálysértésre hivatkozással – a fél, a beavatkozó, valamint a rendelkezés reá vonatkozó része ellen az kérheti, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával van helye felülvizsgálati kérelemnek a keresetlevelet a 130. § (1) bekezdésének a)–h) pontjai alapján idézés kibocsátása nélkül elutasító és a pet a 157. § a) és g) pontja szerint megszüntető jogerős végzés ellen.

272. § (2) A felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett –, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

275. § (1) A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

(4) Ha a határozat – a (3) bekezdésben foglalt eljárási szabály megsértésének kivételével – jogszabályt sért, a Kúria a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette, illetve az első fokú határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljárt első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja

(5) Ha a Kúria az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad. Ebben az esetben csak a felülvizsgálati eljárásban felmerült költség összegét állapítja meg, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

336/A. § (1) A bíróság hivatalból bizonyítást rendelhet el:

a) a közigazgatási határozat semmisségének észlelése esetén az annak alátámasztására szolgáló bizonyítékok tekintetében,

(2) Ha a közigazgatási eljárás hivatalból indult, vagy a közigazgatási szerv a tényállás-megállapítási kötelezettségének nem tett eleget, a közigazgatási szerv köteles a határozata (a szakhatóság az állásfoglalása) alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására, ha azt a felperes vitatja.

338. § (1) A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart.

(2) Tárgyalás tartását az ügyfél – a (8) bekezdés b) pontját ide nem értve – a keresetlevélben, a közigazgatási szerv a keresetlevélben foglaltakra vonatkozó nyilatkozatában kérheti. Ennek elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

(5) Nem lehet a pert tárgyaláson kívül elbírálni, ha – az okirati bizonyítást ide nem értve – bizonyítást kell lefolytatni. Ha a bizonyítás lefolytatásának szükségessége a tárgyaláson kívüli elbírálás során merül fel, a per elbírálására a bíróság tárgyalást tűz ki.

339. § (1) Ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság – az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével – a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi

(3) A bíróság a közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és a határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi, ha más jogalapon álló határozat meghozatalát látja indokoltnak.

340/A. § (2) Nincs helye felülvizsgálatnak

c) a kisajátítási ügyekben, ha a közigazgatási hatósági ügyben vagy a bíróságot kiszabó határozatban megállapított fizetési kötelezettség, illetőleg kártalanítási összeg az egymillió forintot nem haladja meg.

II. Bíróság által megállapított tényállás téves volta

A kérelmezői jogorvoslati kérelmet érdemi vizsgálat nélküli elutasító bírósági döntés ténymegállapítása téves és iratellenes az alábbi okok folytán:

- a) A kisajátítási eljárásban nem a kisajátítást elszenvedő ingatlan tulajdonosok és egyéb jogosultak, mint kérelmezettek a kisajátítást kérik, hanem Balatonkenese Nagyközség Önkormányzata, mint Balatonkenese Községi Tanács jogutóda. Tehát a kisajátítási eljárás Balatonkenese Községi Tanács Végrehajtó Bizottságának a kérelmére indult, így a kisajátítási eljárás kérelmezője, az eljárás kezdeményezője a bírósági végzésbe foglalt tényállással szemben nem [REDACTED] így ő nem is kérhette a más kérelme alapján indult és folyt eljárás megszüntetését, mivel ő az eljárás kérelmezettje, elszenvedője volt.
- b) A bíróság megállapította, hogy a kisajátítási kártalanítási közigazgatási eljárásban a kérelmezők ügyfelek, s őket [REDACTED] ügyvéd képviselte, a kisajátítási eljárást megszüntető hatósági döntést a kérelmezők képviselője 2009. január 5-én átvette, s ettől a naptól számított 30 napon belül bírósági felülvizsgálati kérelem nem lett benyújtva.

- c) **2013.03.05-én a kérelmezők első és egyetlen, jelenlegi jogi képviselője dr. Barbalics István ügyvéd a 23/3392-4/2008. számú végzés megküldését kérte**, amelyet a hatóság iratmásolatként március 28-án kézbesítette, s április 26-án adták be a végzés elleni jogorvoslati felülvizsgálati kérelmüket. A kérelmezett hatóság kérte az érdemi vizsgálat nélküli elutasítást, mivel az elkésletten adták be. A bíróság tényként állapította meg, hogy a jogorvoslati kérelem határidőn túl érkezett, elkéslet ezért érdemi vizsgálat nélkül utasította el, mivel a felülvizsgálni kért végzést a kérelmezők jogi képviselője 2009. január 5-én átvette. A kérelmezők mintegy négy év múlva terjesztették elő a kérelmüket, így a bíróság azt érdemben nem vizsgálhatta, mivel az elkéslet.
- d) Az a/ pont szerinti ténymegállapítás azért téves és okiratellenes, mert a kisajátítási eljárásban nem a kisajátítást elszenvedő ingatlan tulajdonosok és egyéb jogosultak, mint kérelmezettek a kisajátítást kérők, hanem Balatonkenese Nagyközség Önkormányzata, mint Balatonkenese Községi Tanács jogutóda. A kisajátítási eljárást megszüntetését az eljárás kezdeményezője, azaz Balatonkenese Nagyközség Önkormányzata, mint Balatonkenese Községi Tanács jogutóda kezdeményezheti a hatóságnál, s azt a hatóság csak akkor teljesítheti, ha azzal a kérelmezettek mindegyike egyetért. Ez nyilván csak akkor lehetséges, ha a kérelmezett ügyfelek mindegyike teljes (az azonnali már nem teljesíthető) kártérítésben részesül, vagy a neki törvényesen megjáró kártalanítási összegről teljesen, vagy részben lemond (beleértve a tetemes időmúlás miatti törvényes kamatokat és egyéb költségeket is). Mivel a kérelmezők részéről ez nem áll fenn, így a kérelmezettek vonatkozó kisajátítási eljárási és döntéshozatali kötelezettsége a hatóságnak továbbra is fennáll.
- e) **A b/ pont szerinti ténymegállapítás azért téves és okiratellenes, mert a kisajátítási hatósági eljárásban a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a saját jogán, míg a II.r. - V.r. kérelmezők esetében részben törvényes képviselőként, részben hozzátartozói jogán az I.r. kérelmező képviselőként járt el.** Ugyan lehetséges lenne a Ket. szerint egyszerre a személyes és képviselői eljárásra is, de képviselő által további képviselőnek adott meghatalmazást a törvény nem említi, így a hozzátartozói jogon eljáró képviselő másnak a képviselt személyre vonatkozó meghatalmazását nem delegálhatja tovább. Továbbá a kérelmezettek között valós és tényleges érdekellentét is fennáll a kisajátított ingatlantestből többszöri megosztás után útként, illetve erdőként lejegyzett, nyilvántartott ingatlanok egymásközi arányának és mértékének és az érte törvényesen járó kártalanítási összeg egyes kérelmezettekre járó mértékének tekintetében, így kizárt a más kérelmezettet képviselő [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ügyvéd képviseltére történő utalás a Ket. . 40 § (1) bekezdésében foglaltak kizáró rendelkezés szerint, mivel az ellenérdekű ügyfelek képviseletét nem láthatja el ugyanaz a személy. De ténylegesen és valóságosan is, mivel a kérelmezőknek a hatósági eljárásban csak és kizárólag [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] volt a képviselőjük, a közigazgatási eljárási akta sem tartalmaz más iktatott képviselői meghatalmazást, így a kérelmezett hatóság a jelen ügyben eljáró jogi képviselő által eredetben kikért és törvénysértő jogkorlátozást célzó záradékkal ellátott végzés kézhezvételének időpontja számít a végzés törvényes közlésének, s ehhez képest előterjesztett jogorvoslati kérelem nem minősülhet elkésletnek. **A bíróság iratellenesen, a kérelmezett egyoldalú téves közlését kétely nélkül elfogadva, a rendelkezésre álló okiratok megvizsgálása nélkül törvénysértően jutott arra a következtetésre, hogy a bírósági felülvizsgálati kérelem elkéslet,** így az érdemi vizsgálat nélküli döntés súlyosan törvénysértő, kimeríti a jelen beadvány I. pontjában felhivatkozott törvényi rendelkezések megsértését.

A bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének abban sem, hogy mely bizonyítékok, okiratok támasztják alá a kérelmezőknek tulajdonított jogi képviselési rendelkezést.

III. Megállapított hibás tényállásból levont téves következtetés

- a) Sem a kérelmezett hatóság, sem a bíróság nem állapította meg, hogy a sérelmezett, a kisajátítási eljárást megszüntető [REDACTED] számú végzéssel érintett hatósági ügyben a kérelmezők ne lettek volna ügyfelek, annak ellenére, hogy **a hatósági eljárásban az eljáró hatóság még a kisajátítási eljárás ügyfeleit sem vette számba, a jogutódlásokat nem állapította meg, így azzal sem volt tisztában, hogy mely időpontban pontosan kik az ügyfelek, s melyik ügyfélnek van képviselője, s kinek nincs.** A kérelmet elutasító döntés szerint a támadott kérelmezetti hatósági döntést a kérelmezettek részére jogi képviselőjük útján kézbesítéssel közlésre került. Ezen téves ténymegállapítás, okirattellenes következtetés képezte a megállapított hibás tényállásból levezetett törvénysértő döntést.
- b) **A bírósági döntés tényként közli azon valótlanságot, hogy kérelmezők a közigazgatási eljárásban jogi képviselővel jártak el.** Ezzel szemben tény, hogy a II-V.r. kérelmezőket az I.r. kérelmező részben törvényes képviselőként, a kk. gyermekei képviseletében, részben közeli hozzátartozói jogon képviselte, így egyetlen kérelmezőnek sem volt az eljárásban meghatalmazott jogi képviselője. A teljes közigazgatási akta másolatának birtokában kérelmezők kijelentik, hogy nem adtak be olyan okiratot, amely a konkrét kisajátítási kártalanítási eljárásban őket jogi képviselő útján történő képviseletre bárki által feljogosította volna. Kérelmezettnek kellett volna olyan ügyvédi meghatalmazást benyújtania a bírósághoz, amely alátámasztotta volna azon állítását, hogy a kérelmezőknek joghatályosan kézbesítette döntését. Mivel kérelmezett ezt csak állította, de nem bizonyította, mivel ezt nem is tudta volna okirattal tanúsítani, így a bíróság a valótlán előadását a kérelmezettnek kontroll nélkül, törvénysértően fogadta el szögesen ütközően a rendelkezésre álló okiratok tartalmával és kérelmezők előadásával.
- c) Ha és amennyiben a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendeletet és annak végrehajtásáról szóló 33/1976. (IX. 5.) MT rendeletet kell alkalmazni a jelen eljárásban, akkor a R. 55. § (1) bekezdése szerint a kisajátítást kérő (Önkormányzat) a határozat jogerőre emelkedéséig az eljárás megszüntetését kérheti. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra az esetre, ha az ingatlant már birtokba adták. (2) A megszüntetett eljárás során keletkezett károkat a kártalanításra vonatkozó rendelkezések szerint kell megtéríteni. Ebből az következik, hogy mivel a kisajátítással érintett ingatlant a Tanács birtokba vette, azon munkálatokat, telekalakítást végzet, utat alakított ki, így az eljárás megszüntetését nem is kérheti. A R. 55. § (2) bekezdés szerint a megszüntetett eljárás során keletkezett károkat a kártalanításra vonatkozó rendelkezések szerint kell megtéríteni. A R. 61. § (3) bekezdése előírja, hogy a (2) bekezdésben említett ügyekben a kártalanítást a bíróság állapítja meg, és a (4) bekezdés szerint a bíróságnak – ha a kártalanítás megállapítására e rendelet hatálybalépéséig jogerős határozatot nem hozott – a kártalanítás összegét a Tvr. és e rendelet rendelkezéseinek alkalmazásával kell megállapítani.

- d) Továbbá, ha és amennyiben nem a kisajátításról szóló 2007. évi CXIII. tv, illetve a 1976. évi 24. törvényerejű rendeletet szerint kell az érdemi kártalanítási határozatot meghozni, akkor az 1965. évi 15. számú törvényerejű rendelet, és a végrehajtására kiadott 13/1965. (VII.24.) Korm. számú rendelet szerint a Tvr. 15. § (2) bekezdés szerint a kisajátítást kérő által felajánlott kártalanítást meghaladó pénzkövetelést a bíróság előtt harminc napon belül keresettel lehet érvényesíteni. A R. 62. § (1) bekezdése szerint a harminc napos perindítási határidőt a kisajátítási határozat jogerőre emelkedésétől kell számítani. Ez a határidő ... a fellebbezési jogával nem élő ügyfélre vonatkozóan az elsőfokú határozat kézbesítését követő tizenhatodik nappal kezdődik. A (3) bekezdés előírja, hogy a perindítási határidő megtartását a bíróság hivatalból veszi figyelembe. Nem lehet azonban a keresetet elkésztés miatt elutasítani, ha a kártalanításra jogosult a perindítási határidőt önhibáján kívül mulasztotta el.
- e) A 13/1965. (VII.24.) Korm.r. Vhr. 69. § (2) bekezdése érdemi határozat hozatalát írja elő akként, hogy a kisajátítási határozatban fel kell tüntetni a kártalanítás tárgyában létrejött egyezség tartalmát, illetőleg azt, hogy a kisajátítást kérő milyen összeget ajánlott fel kártalanításul és azt kik nem fogadták el. A (4) bekezdés szerint a kártalanítás tárgyában kötött egyezséget, továbbá – egyezség hiányában – a kisajátítást kérő kártalanítási ajánlatát a polgári jognak a szerződési nyilatkozatok megtámadására vonatkozó szabályai szerint lehet megtámadni.
- f) Mivel a kisajátítási aktában nem lelhető fel a kisajátítást kérő Balatonkenese Nagyközség Önkormányzatának, mint a kisajátítási kérelmet benyújtó szerv jogutódjának azon döntése, hogy a kisajátítási kérelmét visszavonja és kéri a kisajátítási eljárás megszüntetését (Ket. 31. § (1) c. pont,), így a kérelmezők nem is értesültek a kisajátítást kérő Balatonkenesei Községi Tanács Végrehajtó Bizottsága megszűnését követően a kisajátítási eljárást kérelmező helyébe lépő jogutód Balatonkenese Nagyközség Önkormányzata jogutódlását megállapító, sem az eljárást felfüggesztő végzésével, továbbá a kérelmezők arról sem értesültek, hogy a kisajátítást elszenvető ügyfelek, kérelmezettek helyébe mikor és ki lépett jogutódként be az eljárásba, így azokról sem kaptak jogutódlását megállapító, az eljárást felfüggesztő végzéseket, továbbá nem értesültek a kisajátítást lefolytató hatóság(ok) helyébe lépő jogutódok jogutódlását megállapító végzésekkel, s ezzel elvonták a kérelmezők jogorvoslati jogát (Ket. 78. §), amely végzések kiadását kérelmezők kérték, de a hatóság azokat sem teljesítette. A bíróság azt sem értékelte, a tényállás alapjául nem is foglalkozott azzal, hogy a felülvizsgálati jogorvoslati kérelemben hivatkozott eljárást megszüntető végzést azért is törvénysértő, mivel azt meg kellett volna előznie az eljárás sokszori félbeszakadásának és a jogutódok, vagyis a tényleges eljárási felek személyének a megállapítása az esetleges eljárást megszüntető döntés előtt. A félbeszakadás időpontja után meghozott minden eljárási cselekmény hatálytalan.
- g) A Pp. 111. §., a Ket. 16. § (1) bekezdés b) pontja, és a (6) bekezdése szerint a jogutódlás tárgyában hozott és az új teljesítési határidő megállapítását megtagadó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye, továbbá a Ket. 31. § (1) d) pontjában foglalt tilalom, a Ket. 32. § (1) bekezdés szerinti felfüggesztés a hagyatéki eljárás jogerős lezárásáig kógens rendelkezések be nem tartása miatt nincs is jogilag érvényes és hatályos végzése a kisajátítási hatóságnak az eljárás megszüntetésére, de mivel a kérelmezetti hatóság és a bíróság is a súlyosan törvénysértő, jogilag érvénytelen hatósági határozatot törvényes,

joghatás kiváltására alkalmas döntésként kezeli, így az érvénytelen, de bírósági döntéssel hatályában fenntartott végzést csak a Tisztelt Kúria tudja hatálytalanítani, amelynek mielőbbi eldöntését kérelmezők kérik, tekintettel a nem mindennapi időmúlásra, a Római Egyezmény 6 cikkelyében foglalt követelményekre is tekintettel.

IV. 1/2009. KJE jogegységi határozata értelmezése

A Ket. 109. § (1) bekezdése értelmében bírósági felülvizsgálatra peres eljárásban a hatóság jogerős határozata ellen benyújtott kereset indításával kerülhet sor, és a Ket. 109. § (2) bekezdése szerinti törvényi feltételeknek megfelelő végzések ellen kezdeményezhető a bíróság előtt nemperes eljárás. Mindkét esetben feltétel, hogy a hatósági eljárásban a fellebbezésre jogosultak valamelyike a fellebbezési jogát kimerítse, vagy a fellebbezést a törvény rendelkezése zárja ki [Ket. 109. § (3) bekezdése].

Ha a hatóság a Ket. 71. § (1) bekezdésben szabályozott döntési formától eltérően az ügy érdemében végzést, az eljárás során felmerülő kérdésben pedig határozatot bocsát ki, a döntés elnevezése nem felel meg a tartalmának.

Ezért a bíróságnak minden esetben először arról kell döntenie, hogy egyáltalán van-e helye, ha igen milyen (peres vagy nemperes) bírósági felülvizsgálatnak, és csak ezt követően kerülhet sor a közigazgatási döntés eljárási és anyagi jogi (tartalmi, érdemi) szempontból történő felülvizsgálatára, mégpedig a peres vagy nemperes eljárásra irányadó szabályok által behatárolt körben.

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (Alkotmány) 2. § (1) bekezdése a jogállami klauzulát fogalmazza meg, melynek lényege, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott keretek között fejtsék ki tevékenységüket (56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991.454., 456.). Ehhez a tartalmi meghatározáshoz kapcsolhatók az eljárási garanciák is, például a jogorvoslathoz való jogot szabályozó Alkotmány 57. §-a. Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése azonban nem teremt közvetlen lehetőséget a jogorvoslatra, ennek körét, rendjét, módját az eljárási törvények állapítják meg (BH 2004.140.). A jogorvoslathoz való jog a közigazgatási szervezetrendszeren belül és a bírósági eljárás során érvényesülhet a Pp., a Ket., a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knp.) szabályainak megfelelően.

Az Alkotmány 50. § (2) bekezdése szerint a bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét. Az Alkotmánybíróság 15/1993. (III. 12.) AB határozata az Alkotmány e rendelkezése alapján mutatott rá arra, hogy „az államigazgatási határozatok bíróság előtti megtámadhatósága nem a jogorvoslathoz való jogból fakad, hanem a bíróságoknak az Alkotmány 50. §-ának (2) bekezdésében, valamint 70/K. §-ában megállapított hatásköréből”.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során **alkotmányos követelmény a határozat törvényességének érdemi elbírálása**. Erre mutatott rá a 39/1997. (VII. 1.) AB határozat is:

„A közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa...

A közigazgatási határozatok törvényességének bírói ellenőrzése tehát alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve, és a jogszerűség szempontjából felülbírálhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is...

Azok a jogszabályok, amelyek kizárják vagy korlátozzák azt, hogy a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálva a fentiek szerint érdemben elbírálja a jogvitát, ellentétesek az Alkotmány 57. § (1) bekezdésével.”

Az Alkotmánybíróság idézett határozatából egyenes következtetés vonható le arra nézve is, hogy alkotmányellenes a jogszabály – jelen esetben a Ket. – rendelkezéseinek olyan értelmezése, amely korlátozza a bíróság érdemi felülvizsgálati hatáskörének érvényesülését. Ezzel összhangban fejtette ki az Alkotmánybíróság a 62/2003. (XII. 15.) AB határozatában, hogy „a hatalommegosztás rendszerében a hatalmi ágak, az alkotmányos szervek egymás működését, a hatáskörök gyakorlását nem akadályozhatják”. A tévedésből vagy szándékosan **téves formában**, illetve minden formai előírást mellőzve **kibocsátott közigazgatási aktus ezért nem akadályozhatja a bíróság hatáskörének gyakorlását**.

Ugyancsak a közigazgatási határozatok tartalmi felülvizsgálatának követelményére mutatott rá az 54/1996. (XI. 30.) AB határozat is, mivel a bíróság feladata a törvénytörő határozat hatályosulásának megakadályozása.

Az alakszerű formát nélkülöző közigazgatási aktusok formai szempontok alapján történő kizárása a bírósági felülvizsgálatból lehetővé tenné a közigazgatási döntések bírósági kontroll alóli kivonását.

A Ket.-nek nem megfelelő döntésforma tehát nem csupán eljárási jogszabályt, hanem **alkotmányos alapjogokat** (jogorvoslathoz, tisztességes eljáráshoz, a bírósághoz forduláshoz való jogot), és a **Pp. 1. §-ában, 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelveket is sérti**, ezért a **jogsértő hatósági döntést a bíróságnak tartalma alapján érdemben kell vizsgálni** még akkor is, ha a fél a döntés formájának hibájára nem hivatkozik.

A bíróságnak hivatalból is vizsgálnia és észlelnie kell, ha a hatóság téves döntési formát alkalmazott, mivel kötelessége, hogy érvényesítse a jogviták eldöntéséhez, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belüli befejezéséhez való jogot; a jogvitákat az alapelvek érvényesítésével kell elbírálnia, és csak a jogszabályok által meghatározott jogorvoslati eljárásban hozhat törvényes döntést.

Mindezek alapján a bíróság a hatósági döntés felülvizsgálata során jogosult a döntés tartalmának megfelelő eljárást lefolytatni, függetlenül attól, hogy a hatóság a döntését milyen elnevezés alatt adta ki. Ha a végzésbe foglalt, kérelemmel vitatott döntést a közigazgatási szervnek határozatban kellett volna meghoznia, akkor a bíróságnak peres eljárásban a végzést tartalma alapján határozatként a Pp. 339. §-a szerint kell elbírálni. Ha a határozati formában meghozott, keresettel támadott közigazgatási döntés tárgya és tartalma szerint végzés, a bíróság – a felülvizsgálat kizártságának kivételével – a keresetlevelet nem utasíthatja el idézés kibocsátása nélkül. Ilyen esetben a bíróság a nemperes eljárás eredményeként hozott végzésben a téves döntési forma alkalmazását felülvizsgálva hoz a Knp. 3. § (3) bekezdésben foglaltak szerint döntést.

A Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe, ezért ha a fél a végzés ellen keresetlevelet nyújt be, akkor azt a bíróságnak nemperes eljárás kezdeményezésére irányuló kérelemnek kell tekintenie, és ennek megfelelően kell eljárnia. A határozat ellen előterjesztett kérelmet ugyanakkor a bíróságnak a peres eljárásra vonatkozó szabályok szerint kell megvizsgálnia és meg kell tennie a szükséges intézkedéseket. [Pl. Pp. 124. § (1) bekezdése, 95. §-a...stb.]

A beadvány elnevezésével összefüggésben is a közigazgatási döntés helyes formáját a bíróság a döntés tartalma alapján állapítja meg, ha a hatóság tévesen, a tartalommal ellentétes formában bocsátotta azt ki. Peres eljárásban bírálja el ezért az ügy érdemében végzés elnevezéssel kibocsátott döntést, és nemperes eljárásban jár el az eljárás során felmerülő kérdésben akkor is, ha azt a hatóság határozat elnevezéssel adta ki. A fél bírósági jogorvoslatot célzó beadványának minősítését is a támadott közigazgatási döntés Ket. 71. § (1) bekezdésnek megfelelő formája határozza meg.

A jogorvoslathoz való jog nem a határozat vagy végzés szerinti kioktatáson (tájékoztatáson), hanem az eljárási törvényeken alapuló alkotmányos alapjog, ezért a téves kioktatásra alapítottan nincs helye bírósági felülvizsgálatnak, illetve kioktatás hiányában vagy téves kioktatás ellenére is sor kerülhet bírósági jogorvoslatra a törvények által szabályozott keretek között és eljárási rendben.

Ha az ügyfél a Ket. 109. § (2) bekezdése által szabályozott körbe nem tartozó, tehát kérelemmel nem támadható, vagy olyan végzés ellen nyújt be keresetlevelet vagy kérelmet, amelynek bírósági felülvizsgálatát valamely törvény kizárja, akkor ezt a bíróság nemperes eljárásban a Pp. 130. § (1) bekezdés b) pontja és a Pp. 332/A. §-a alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

Indítványozók álláspontja és a fent kifejtettek szerint a **kérelmezetti hatóság nem hozhatott volna eljárást megszüntető végzést, mivel érdemben kellett volna elbírálni a kisajátítást kérő önkormányzat kérelmét**, és keresettel támadható határozattal kellett volna az államigazgatási ügyet elbírálni, miután **a félbeszakadásokat és a jogutódlásokat véglegesen és jogerősen eldöntötte**, így tartalma szerint akár keresetként, akár jogorvoslati kérelemként a bíróságnak érdembe kellett volna a jogorvoslati kérelmet megvizsgálni, s annak tartalmilag megfelelő döntést hozni, összhangban a fenti jogegységi határozattal.

5.2. Alkotmánybíróság gyakorlata

Az Alkotmánybíróság az alapjog tartalmát az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdése alapján, annak céljára, a Nemzeti hitvallásra és a történeti alkotmány vívmányaira tekintettel értelmezi. Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy milyen alkotmányos követelményeknek kell érvényesülniük az alapjog korlátozásakor.

„Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indoklásába történő beillesztése.” [13/2013. (VI. 17.) AB határozat]

A jelen esetben az Alkotmánybíróság megállapíthatja, hogy az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében megfogalmazott jogállami klauzula szövegszerű egyezést mutat az Alaptörvény B) cikkével, melynek lényege, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott keretek között fejtsék ki tevékenységüket (56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991.454., 456.). Ehhez a tartalmi meghatározáshoz kapcsolhatók az eljárási garanciák is, például a jogorvoslathoz való jogot szabályozó Alkotmány 57. §-a.

57. § (1)mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el

(5) ...mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Alapörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Alaptörvény XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az Alkotmány 50. § (2) bekezdése szerint a bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét, míg Az alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b) pontja szerint a bíróság dönt a közigazgatási határozatok törvényességéről. Az Alkotmánybíróság 15/1993. (III. 12.) AB határozata az Alkotmány e rendelkezése alapján mutatott rá arra, hogy „az államigazgatási határozatok bíróság előtti megtámadhatósága nem a jogorvoslathoz való jogból fakad, hanem a bíróságoknak az Alkotmány 50. §-ának (2) bekezdésében, valamint 70/K. §-ában megállapított hatásköréből”.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során **alkotmányos követelmény a határozat törvényességének érdemi elbírálása**. Erre mutatott rá a 39/1997. (VII. 1.) AB határozat is:

„A közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa...

A közigazgatási határozatok törvényességének bírói ellenőrzése tehát alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve, és a jogszerűség szempontjából felülbírálhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is...

Azok a jogszabályok, amelyek kizárják vagy korlátozzák azt, hogy a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálva a fentiek szerint érdemben elbírálja a jogvitát, ellentétesek az Alkotmány 57. § (1) bekezdésével.”

Az Alkotmánybíróság idézett határozatából egyenes következtetés vonható le arra nézve is, hogy alkotmányellenes a jogszabály – jelen esetben a Ket. – rendelkezéseinek olyan értelmezése, amely korlátozza a bíróság érdemi felülvizsgálati hatáskörének érvényesülését.

Ezzel összhangban fejtette ki az Alkotmánybíróság a 62/2003. (XII. 15.) AB határozatában, hogy „a hatalommegosztás rendszerében a hatalmi ágak, az alkotmányos szervek egymás működését, a hatáskörök gyakorlását nem akadályozhatják”.

Ugyancsak a közigazgatási határozatok tartalmi felülvizsgálatának követelményére mutatott rá az 54/1996. (XI. 30.) AB határozat is, mivel a bíróság feladata a törvénysértő határozat hatályosulásának megakadályozása.

Az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során figyelembe veszi az Alaptörvény 28. cikkét, amely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti eljárásban a bírói döntéseknek, s az abban foglalt bírói jogértelmezésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja.

Eljárása során az Alkotmánybíróság figyelmet fordít az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére, amelynek értelmében az alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával s még akkor is csak a szükségesség-arányosság követelményének megfelelően korlátozható.

Jelen esetben nemcsak az érdemi jogorvoslati jog korlátozása, hanem teljes kizárása történt a bíróságra is kötelező törvényi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával. Az eljáró bíróság eljárási eszközselekménnyel alaptörvény ellenesen zárta ki az indítványozókat a jogorvoslati jogától, amely a tulajdonhoz való anyagi jog jogellenes elvonásához is vezethetne. A bírói döntés a kérelmezői jogképeséget is negligálta, mivel olyan hatósági döntés címzettjeinek állította kérelmezőket, amelynek részesei nem voltak és nem is lehettek. Nem lehettek egyelőek a hatósági eljárásban résztvevő másik felekkel, mivel őket a hatóság nem tekintette félnek azzal, hogy részükre a döntését nem is közölte, s ehhez hátrányos megkülönböztetésben részesítette őket.

Sem a közigazgatási hatóság, sem a bíróság nem tett eleget érdemi indokolási kötelezettségének. Nem bírálta el a kérelmezők érdemi jogorvoslati kérelmét, s nem indokolta meg, mivel érdemben nem is vizsgálta a jogorvoslati kérelmet.

Az Alkotmánybíróság az Abtv. 46. § (3) bekezdése értelmében a hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásában határozattal megállapíthatja azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő, az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeknek a vizsgált, illetve a bírósági eljárásban alkalmazandó jogszabály alkalmazásának meg kell felelnie.

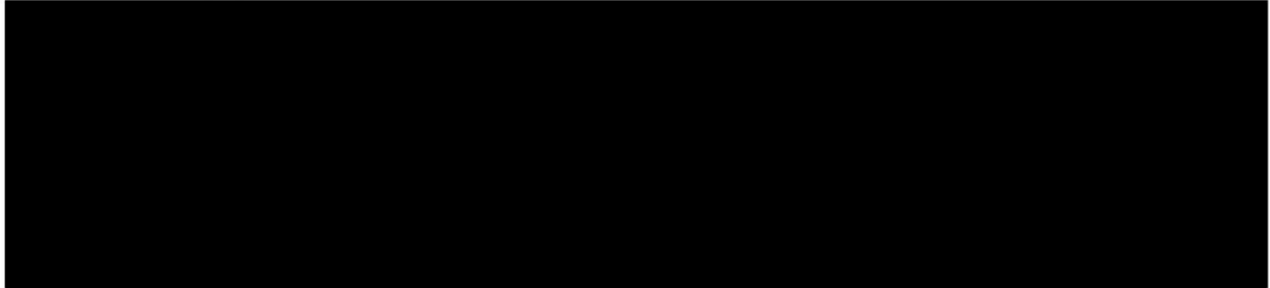
6. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva

Mellékelt Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú végzés a jogorvoslati lehetőséget kizárta.

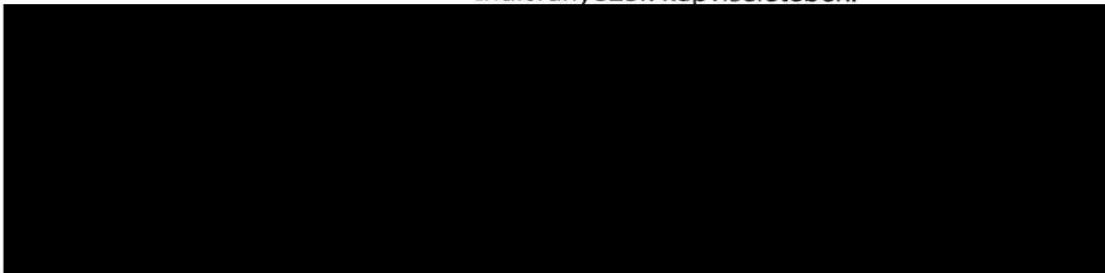
7. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

A Kúriához a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján 2013. július 5-én elő lett terjesztve a felülvizsgálati kérelem.

Kelt: Budapest, 2013. augusztus 9.

Indítványozók képviselőjében:

Jogi képviselő aláírása

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok:
 - 3.1. Közép-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal által 2008. december 30-án kelt és 2013. április 2-án kézbesített [redacted] ügyszám alatt meghozott eljárást megszüntető végzése;
 - 3.2. Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú végzése;
 - 3.3. Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.Kpk.50.038/2013/2. számú végzését tartalmazó boríték;
 - 3.3. Kúriai felülvizsgálati kérelem;
 - 3.4. Kúriai felülvizsgálati kérelmet tartalmazó feladóvevény.

VESZPRÉMI KÖZIGAZGATÁSI ÉS
MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
VESZPRÉM

Ap.

2013 AUG 13.

Példány: 2 mell.: 6 db

Az ügyirat száma: 3. Kp. 50.038/2013/4.

HA